

GARDINOVAČKI - RADNA BIOGRAFIJA

24. IV 1951. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu Tehničke velike škole u Beogradu, osek električne snage, sa opštom ocenom 7,65 - „i time stekao titulu elektrotehničkog inženjera i sva zakonska prava koja su za ovu titulu vezana.“ Diploma br. 1315 izdata u Beogradu 25. maja 1951. Potpisi: rektor Tehničke velike škole, Dr. P. Kašanin, dekan Elektrotehničkog fakulteta, inž. Ranojević, treći potpis – „sopstvenika diplome“ Gardinovački Živojina
28. V 1951. Rešenje br. 522: prima se u službu Električnog preduzeća Beograd i postavlja u zvanju pripravnika mlađeg industriskog inženjera. direktor, Žagovac Janko (faksimil potpisa)
- Propust u evidenciji radnog staža, iz 1956. godine: u radnoj knjižici stoji da je inž. Gardinovački u Elektrani proveo 4 meseca i 3 dana umesto 1 godinu 4 meseca i 3 dana .Tako je ostalo do kraja.
24. X 1952. „Elektrobiro“, zastupništvo inostranih firmi, u zvanju pomoćnika direktora i referenta za jaku struju (dok. 24. I 1953. – u potpisu, dir. Nikola Jovanović). U jednom dokumentu preduzeća MAG od 18. IV 1974. kaže se da se pomenuta firma integrisala sa preduzećem „Univerzal“, Bgd. Majke Jevrosime 50, a da je prema podacima iz radne knjižice inž. Gardinovački u njoj proveo ukupno 2 godine i 25 dana – u potpisu, poslovni sekretar MAG-a, G. Vranić.
1953. godinu dana u školi za rezervne vojne oficire u Nišu.
11. XI 1954. ponovo stupa na posao u Električno preduzeće Beograd, radno mesto: inženjer investicija, reš. br. 7208 od 15. XI 1954. Potpis: direktor, inž. Milan Nedić
1. V 1955. rešenje o tarifnom stavu od 18.000 dinara na rad. mestu inženjer investicija
26. X 1955. dok. Prijava stana – Dobračina 22-24
4. II 1956. Reš. Br. 9248/1/31-XII1955, Gardinovački Živojin, inženjer, postavlja se na radno mesto šefa grupe investicija sa tarifnim stavom od 25.000 dinara mesečno. „Plata po ovom rešenju ima teći od 1 jula 1955 godine“. Potpis: prets.radničkog saveta, Sava Milić
8. IV 1956. član Radničkog saveta Elektrane Beograd (uverenje 2499/13 od 13. IV 1956. – prets. izborne komisije, Babušević Svetozar)
13. IV 1956. član Upravnog odbora Elektrane u Beogradu (uverenje 2852/1 od 27. IV 1956. – pretsed. radničkog saveta Dragoš Ivanović)
7. V 1956. rešenje kojim se Gardinovački Živojin, rukovodilac investicija, premešta na radno mesto inženjera prenosa (pretsed. radničkog saveta Dragoš Ivanović) Reš. Br. 3000/7. V 1956. kojim se Gardinovački ing. Živojin, inženjer prenosa, postavlja na radno mesto vršioca dužnosti šefa elektroslužbe (pretsed. radničkog saveta Dragoš Ivanović).
6. II 1957. Radničkom savetu Elektrane Beograd – otkaz na službu i položaj šefa elektro službe iz „objektivnih i subjektivnih razloga“; takođe, ostavka na položaj člana Upravnog odbora i člana Radničkog saveta Elektrane Beograd, iz istih razloga.
17. IV 1957. Reš. 3592/9.V1957, Gardinovački Živojin, elektro inženjer, postavlja se na radno mesto „šef elektro službe“ (potpis: prets.radn.saveta, Habuš Franjo)
26. IV 1957. Živojin Gardinovački, šef elektro odseka privremeno se premešta na radno mesto v.d. tehničkog direktora sa platom od 32.000.- dinara – počev od navedenog datuma (Radnički savet, Reš.br.4629/5.VI 1957., prets. Franja Habuš)
20. VI 1957. Radnički savet, prets. Franjo Habuš, donosi Rešenje br. 4962/20.VI 1957.

Živojin Gardinovački, v.d. tehničkog direktora, premešta se na radno mesto šef elektro službe sa tarifnim stavom od 26.500.- dinara mesečno (počev od 19. VI 1957.).

28. VI 1958. Rešenjem Izvršnog veća Narodne skupštine Narodne Republike Srbije, IV Br. 369, osniva se Preduzeće za distribuciju električne energije – Beograd, a „osnovna i obrtna sredstva“ formiraju se „izdvajanjem iz `Električnog preduzeća Stara centrala - Beograd` iz distributivnih pogona `Elektrosrem` - Zemun` iz pogona proizvodnje TE Zemun, `Elektrosrem - Zemun`, kao i iz prenosnog pogona preduzeća `Elektrana Beograd` i `Elektrosrem - Zemun`“. Deo sredstava preuzima „Preduzeće Elektroistok“ – Beograd.“
Tačka IV predviđa da do konstituisanja preduzeća, radom rukovodi inž. Gardinovački Živojin, „dosadašnji šef prenosa u Elektrani – Beograd, koji ima prava i ovlašćenja direktora preduzeća.“, a sledeća, tačka V, da se „konstituisanje preduzeća ima izvršiti do 31. jula 1958 godine.“
U potpisu, sekretar IV, R. Grković.

U izveštaju v.d. direktora Preduzeća za distribuciju električne energije - Beograd pri predaji preduzeća na upravljanje radnom kolektivu stoji: „U cilju organizovanja Preduzeća organizovana je i Glavna komisija koja je počela sa radom 9. VII 1958 godine. Kao najvažniji zadatak ove Komisije bila je izrada organizacione šeme Preduzeća. Sem toga, Komisija je preko osam podkomisija radila na drugim poslovima neophodno potrebnim za organizovanje preduzeća (...) Osnovno u organizaciji Preduzeća kao celine bilo je: izvršiti podelu rada po delatnostima (...) Perspektiva Preduzeća jeste: svake naredne godine dve do tri milijarde dinara novih investicija više, odnosno za toliko povećanje osnovnih sredstava.“

30. VII 1958 Reš. Br. 5170/2.VIII 1958. – radni odnos Gardinovački ing.Živojinu, elektroinženjeru, na radnom mestu šefa elektro-službe u Elektrani Beograd, „prestao je 30 juna 1958 godine, zaključno, usled njegovog odlaska u novoosnovano preduzeće za distribuciju električne energije Beograd.“ Dir. ing. M. Nedić.

XI58./III59. specijalizacija u Francuskoj - Eléctricité de France
Izgleda da je upravo pred polazak na specijalizaciju počinjen „privredni prestup“ razmatran skoro godinu dana kasnije pred Okružnim privrednim sudom (v. niže).

19. I 1959. Reš. Br. 2105/19. I 1959. kojim se Gardinovački Marinka Živojin raspoređuje na radno mesto v.d. direktor, sa tarifnim stavom u bruto iznosu od dinara 65.900.- sa isplatama po ovom rešenju počev od 1. X 1958. god. (Prets. Upravnog odbora, Siniša Nakić)

30. III 1959. Dva dokumenta potpisana istog datuma:

1) „Prigovor na stručnu spremu i druge uslove odabranih kandidata“ u kome stoji: „Analizom kandidata koji su učestvovali u konkursu i analizom odabranih kandidata zaključuje se da komisija za zasnivanje i otkazivanje radnih odnosa, a i upravni odbor nisu vodili dovoljno računa o potrebama preduzeća i interesima snabdevanja grada električnom energijom.“ Zadatak je bio „ne samo da se popune radna mesta, nego prvenstveno da se obezbedi viši stručni nivo rukovodećeg kadra (...) Međutim komisija nije uzela u obzir molbe svih kandidata koji su imali potrebne kvalifikacije (...) s druge strane, čak i u slučajevima gde su razmatrani kandidati sa višim stručnim kvalifikacijama, na radno mesto se postavlja kandidat sa nižim stručnim kvalifikacijama.“ Tako su otpala „3 inženjera, 5 tehničara, 5 kandidata sa srednjom ekonomskom školom i 7 sa srednjom školskom spremom, ukupno 20 kandidata, a koji bi mogli znatno popraviti stručni nivo...“

2) „Izveštaj o nezakonitom sprovođenju konkursnog postupka za popunjavanje rukovodećih radnih mesta“ ilustrovan primerima:

„ - Ing. Pavle Petrović postavljen je za upravnika pogona izgradnje, konkurisao za šefa oteka investicija.
 - Zlatko Gržalja postavljen je za šefa oteka knjigovodstva, konkurisao je za finansijskog revizora.
 - Živojin Kiković postavljen je za šefa finansijske operative, konkurisao je za šefa oteka knjigovodstva.
 - Dušanka Levi, kandidat van preduzeća, postavljena za referenta za realizaciju prihoda od električne energije, konkurisala za glavnog likvidatora ličnih dohodaka.
 - Ing. Vojislav Plazinić postavljen je za šefa oteka visokonaponske mreže, konkurisao za šefa oteka gradske mreže
 - Tehn. Siniša Nakić postavljen je za šefa oteka gradske mreže, konkurisao za šefa dispečerskog centra i šefa vangradske mreže.
 - Ing. Branislav Marković postavljen je za referenta trafostanica 35 kV, konkurisao za šefa oteka visokonaponske mreže.
 - Boris Lazić postavljen za finansijskog revizora i instruktora, konkurisao za direktora privredno računске službe.“

Izvanredna analiza bogato ilustrovana primerima iz koje se vidi da je povređivan na prvom mestu konkursni postupak – kandidati su postavljani na radna mesta za koja nisu konkurisali a za koja, prema pravilniku, zbog same te činjenice nisu mogli biti ni razmatrani; narušen je, zatim, pravni interes kandidata – jer pravilnik nije dosledno primenjivan pa su neki članovi pravilnika u nekim slučajevima uvaženi a u drugim nisu; izvršena su, zatim, postavljenja na radna mesta koja nisu obuhvaćena konkursom i koja ne postoje u tarifnom pravilniku preduzeća; mnogi kandidati od strane izborne komisije nisu bili ni razmatrani.

Izgleda da bi psiholozi imali šta da kažu o efektu ovakvog postupka čak i na motivaciju i radni elan kandidata koji jesu dobili postavljenja. Osim toga, za neupućene, rukovodstvo firme (preduzeća) uvek snosi odgovornost. Ova dva dokumenta, iako pisana sa sasvim drugom namerom, praktično-poslovnom, organizacionom, danas svedoče o procepu u koji je inž. Gardinovački upao, između svojih dveju pozicija: formalno-karijerne i praktično-stručne. Ona treća, pitanje nacionalnog interesa, nikad nije ni bila razmatrana. Svaka je imala svoju moralnu dimenziju.

20. V 1959. Podnosi pismenu ostavku na odborničko mesto u Veću proizvođača Gradskog narodnog odbora i Savetu za komunalne poslove Narodnog odbora Grada Beograda kao i u Veću proizvođača Narodnog odbora opštine Stari grad zbog prelaska na novu dužnost van Beograda.

(U EDB do 25. V 1959. godine)

20. VI 1959. rešenjem br. 01-2282/1-59 Izvršnog veća Nar. Skupštine AP Vojvodine postavlja se Gardinovački ing. Živojin, dosadašnji vršioc dužnosti direktora Preduzeća za distribuciju električne energije u Beogradu, za glavnog elektro-energetskog inspektora Elektro-energetskog inspektorata Autonomne Pokrajine Vojvodine. Potpisi:
 Sava Mali, sekretar IV; Geza Tikvicki, predsednik IV APV

18. IX 1959. Pretres u Okružnom privrednom sudu (PK 404/59) u Beogradu protiv Preduzeća za distribuciju električne energije „Beograd“, Skenderbegova br.47, i okrivljenih Gardinovački Živojina, direktora, i Lazića Borisa, direktora privredno-računskog sektora istog preduzeća.
 U Presudi donetoj u ime naroda stoji, između ostalog:
 „U konkretnom slučaju okr. su na dan 5 novembra 1958 god. sa žiroračuna iz obrtnih sredstava isplatili iznos od 7.057.050.- din. za nabavku strujomera koji čine osnovna sredstva preduzeća. Ovo je utvrđeno na osnovu prijave NOO Stari grad br. 17088 od 3 juna 1959 god., zapisnika sastavljenog na dan 2 juna 1959 god. povodom utroška obrtnih sredstava u investicije kao i na osnovu

dopune ovog zapisnika od 24 juna 1959 god. i priznanja okrivljenih učinjenog na glavnom pretresu.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja veće je našlo da su se stekli svi potrebni elementi privrednog prestupa iz čl.121 st.1 tač.1 Zakona o sredstvima priv. organizacija na osnovu koga je okr. preduzeće po principu objektivne odgovornosti oglašeno odgovornim i kažnjeno dok su okrivljeni Gardinovački i Lazić kao odgovorna lica u priv. Organizaciji oglašeni krivim kažnjeni na osnovu čl.122 st.1 istog Zakona.

Prilikom odlučivanja veće je cenilo i odbranu okrivljenih da su oni morali da utroše predmetni iznos obrtnih sredstava jer se preduzeće s jedne strane nalazilo u vrlo teškoj finansijskoj situaciji a s druge strane postojala je opasnosti da Beograd u pojedinim delovima grada ostane bez električne energije i da je o ovome bio upoznat NO grada Beograda i njegova finansijska inspekcija koji su tolerirali ovo nenamensko trošenje, pa je našlo da je ista bez uticaja na osnovu odgovornosti okrivljenih tj. da nije takve prirode da bi isključila odgovornost okrivljenih. Ustvari odbrana predstavlja okolnost pod kojima je delo izvršeno a koju je veće imalo u vidu prilikom odmeravanja kazne. To što su NO grada Beograda i finansijska inspekcija tolerisali utrošak obrtnih sredstava neovlašćuju okrivljene da vrše protiv zakonite radnje.

U vezi iznete odbrane veće dodaje da kupovinom ili nekupovinom strujomera deo grada nebi ostao bez električne energije. Ustvari ovo pitanje su mogli da reše sami novi korisnici električne energije kupovinom strujomera obzirom da okr. preduzeće, posvojim pravilima, nije obavezno da korisniku električne energije da i strujomer.“ Preduzeće je moralo da plati kaznu od 500.000.- dinara a okrivljeni po 10.000.- svaki, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Po svedočenju supruge pok. inž. Gardinovačkog, obavezu zbog koje su izdati strujomeri preuzeli su stari tehničari, priučeni, na višim mestima. Sve je to objavljeno u dnevnoj štampi – presuda. Dva-tri dana kasnije, Skupština ili drugo nadležno telo Grada, dodeli Ž. Gardinovačkom nagradu od 10.000.- dinara bez objavljivanja i zvanične potvrde o nagradi – „jer se znalo da je to nameštaljka“. Tako je trošak za isplatu te kazne refundiran.

26. X 1959. Rešenje 04-1553/3-59, Novi Sad
Gardinovački ing. Živojin, iz Zrenjanina prima se u službu u Sekretarijat za industriju i zanatstvo Izvršnog veća Narodne skupštine AP Vojvodine i postavlja u zvanje viši referent, prve vrste i raspoređuje u VIII platni razred osnovnom mesečnom platom od dinara 18.400.- (i slovima). Vreme u „logoru za političke krivce zbog rada u NOP-u“ 1944. kao i ono provedeno u Bugarskoj u svojstvu „upravnika domova“ i u Gradskom komitetu SKOJ-a u Zrenjaninu u dva navrata tokom 1944. i 1945. priznato „za napredovanje po propisu“ različitih članova Zakona o javnim službenicima pa mu je, uz ono iz radne knjižice, „u godine službe za napredovanje ukupno priznato vreme od 8 godina, 7 meseci i 19 dana“ – opet bez one jedne godine s početka karijere, u Električnom preduzeću – Beograd.
- XI 1959. Na zahtev ZEPS-a a uz usmeni sporazum za inž. Živojinom Gardinovačkim, doneta su odgovarajuća rešenja Sekretarijata za industriju i zanatstvo i Izvršnog veća Vojvodine „o razrešenju glavnog elektro-energetskog inspektora elektro-energetskog inspektorata AP Vojvodine zaključno sa 30. XI 1959. godine.“
3. XII 1959. Reš. Br. 14033 – Gardinovački ing. Živojin, glavni elektro-energetski inspektor Elektro-energetskog inspektorata AP Vojvodine preuzima se u službu, postavlja i raspoređuje na radno mesto glavni dispečer ZEPS-a, redni broj 6 Tabele tarifnog pravilnika ZEPS-a sa ličnim dohotkom 44.000.-,

- umanjen za 6 % zbog nedovoljnog ukupnog staža i staža u elektroprivredi i uvećano za 6 % zbog stalnosti u ZEPS-u – počev od 1. XII 1959.
Rešenjem Br.11662/10.X.1961. je tarifni stav istog radnog mesta povećan „za 7000.- dinara u neto iznosu mesečno“ – za 7 % (gl.dir. ing.B.Urošević)
- 15-25.VI 1960. Međunarodna konferencija velikih električnih mreža u Parizu (Cigré 1960)
„M. Z. Gardinovački (Yougoslavie) № 001754“
19. II 1962. nalazi se na položaju načelnika dispečerskog odeljenja ZEPS-a (Reš.br.1631)
23. III 1962. Reš. Br. 08-1059/1 Sekretarijata za industriju NR Srbije imenovan je u komisiju za izbor i postavljenje direktora TE Kolubara u Velikim Crljenima. Rukovodilac grupe je bio ing. Dušan Čkrebić a treći član Lazar Vasiljević.
23. IV 1962. Rešenjem br. 3852 postavljen za načelnika dispečerskog odeljenja sa ukupnim brojem bodova 501.
5. VII 1963. Revers na primljenu legitimaciju rez. oficira – vojnu knjižicu br. 7093 „zadržanu u organu narodne odbrane NOO Stari grad, do povratka imenovanog iz inostranstva“ – put u Alžir u okviru Tehničke pomoći (1963/64).
1. IX 1964. Rešenjem br. 6209/22 IX 1964 glavnog direktora ZEPS-a, inž.B. Uroševića, Gardinovački Živojin, dipl.ing., raspoređen na radno mesto glavnog dispečera, postavlja se za direktora pogonskog sektora i raspoređuje na radno mesto br.5 tabele Pravilnika sa 555 bodova ukupno, i vrednošću startnog boda od 169.- dinara.
26. VI 1965. Reš.br.3813 Zajednice elektroprivrednih preduzeća Srbije kojim Gardinovački Marinka Živojinu, VIS-direktor Pogonskog sektora prestaje radni odnos kod ove Zajednice 30. juna 1965. godine, tj. sa danom kada prestaje sa radom Zajednica (Čl.72 Osnovnog zakona o elektroprivrednim organizacijama) – u neprekidnom radnom odnosu od 1.12.1959. Još jednim rešenjem radni odnos se produžuje za mesec dana po potrebi službe (reč je o sređivanju dokumentacije za termoelektranu „Obrenovac“), i prestaje zaključno sa 31.XII 1965. godine.
31. XII 1965. Reš.br.23, Termoelektrana Obrenovac, Preduzeće u osnivanju, a „na osnovu privremenog pravilnika o raspodeli sredstava za lične dohotke preduzeća u izgradnji TE Obrenovac odobrenog na II sednici Radničkog saveta Združenog elektroprivrednog preduzeća Srbije 24.XII1965. godine“, Gardinovački Živojin, VSS – el.inženjer, preuzima se na rad od Združenog elektroprivrednog preduzeća Srbije od 1.I 1966. godine i raspoređuje na radno mesto br.2 – tehnički direktor privremene sistematizacije radnih mesta preduzeća u izgradnji TE Obrenovac.
„Do otpočinjanja radova na gradilištu TE Obrenovac u Obrenovcu radno mesto je u Beogradu, a posle toga na gradilištu TE Obrenovac.“
- EDB 1966. Posle ovoga, Živojin Gardinovački je bio na mestu direktora pogonskog sektora Elektrodistribucije sa kog mesta je smenjen bez rešenja: doneto je, međutim, rešenje o postavljenju inž. Slobodana Babina i – objavljeno u štampi.
- Od 1.IX 1966. u preduzeću „Elektrosrbija“ – na radnom mestu generalnog direktora (javio se na konkurs objavljen u „Politici“).
Posle nekog vremena, pošto je Elektrosrbija posle reorganizacije stala na noge i počela uspešno da posluje a imajući u vidu, ne samo poslovnu situaciju firme

„Termoelektro“ koja mu je bila poznata,¹ već i činjenicu da se proizvodni i poslovni programi dveju firmi ponegde i preklapaju, osmišljava i realizuje integraciju tih dvaju kolektiva formirajući novi – Minel.²

Datum formiranja 25. III 1970. godine

MINEL: Mašinogradnja
Instalacija
Elektropostrojenja

9.XI.1970. „Na osnovu čl.75 Osnovnog zakona o izboru radničkih saveta i drugih organa upravljanja u radnim organizacijama, čl.79 Statuta preduzeća Minel i Odluke Radničkog saveta Preduzeća Minel sa VI-te sednice od 06.novembra 1970 godine, za Generalnog direktora preduzeća Minel imenuje se Gardinovački Živojin, diplomirani elektro inženjer. Odluka o imenovanju stupa na snagu danom donošenja, tj. 6.novembra 1970 godine.“ U potpisu, Jovanović Milan, inženjer, preds.radničkog saveta

Fabrika u Novom Pazaru – osnivač Minel - „insistirao i založio se“ – prebacio deo proizvodnog programa Elektrosrbije u Novi Pazar (osigurači).

4. VI 1971. Osnivanje mešovite firme `Adria-Minel` a.d. u Bogoti, Kolumbija – na osnovu saradnje `Termoelektra` (i `Invest Importa`) započete još 1968, ili čak 1966. godine sa privatnom firmom sa kojom je sklopljen ugovor o zastupništvu i kooperaciji. Očekivalo se da će postojati i poslovna prohodnost u druge zemlje Latinske Amerike.
Više o epilogu v. 18.6.1976/23.VI 1976/15.VIII 1976 kao i 21. I 1974.

27. IV 1972. MINEL – Sektor za kadrovske, pravne i opšte poslove upućuje Okružnom javnom tužilaštvu u Beogradu Krivičnu prijavu zbog osnovane sumnje da su izvršena krivična dela iz čl. 115, 160.a, 314 i dr. K.Z.
„U dane 7.8. i 9. januara 1972. godine rukovodstvo preduzeća održalo je u Jarmenovcima zajedno sa predstavnicima organa upravljanja i društveno-političkih organizacija preduzeća sastanak na kome je izvršena analiza poslovne politike preduzeća.“
Posle ovog sastanka, navodi se u prijavi, Upravni odbor je na svojoj sednici 11. jan. 1972. doneo odluku kojom u potpunosti prihvata i podržava sve doneto na sednici u Jarmenovcima. Posebnom odlukom, međutim, Upravni odbor razrešio je dužnosti dva rukovodioca: v.d. direktora Radne jedinice za montažu EIP i direktora Minel-Komerca.
Posle ovoga, u Jedinici za montažu EIP došlo je, kako stoji dalje u istom tekstu, do organizovanog otpora sprovođenju odluka UO. O ovome su pisale i „Politika Ekspres“ i „Večernje novosti“.

Kroz čitav februar 1972. Upravni odbor sprovodi postupak za izmenu i dopunu Odluke o organizaciji Preduzeća. Prolazi se čitava procedura – utvrđivanje predloga kroz diskusije na zborovima radnih ljudi, donošenje konačnog predloga i njegovo podnošenje Radničkom savetu, koji konačno, 25. februara 1972. donosi odluku o izmenama i dopunama Odluke o organizaciji Preduzeća. Posle ovoga u R.J. za montažu EIP organizuje se „zbor predstavnika jednog dela gradilišta ove jedinice“. Predstavnici su održavali zbor u Uralskoj ulici br. 9 tokom više dana: to su bili „radnici uglavnom sa velikim ličnim dohodcima“, a po sadržini i načinu diskusije pretpostavljeno je da je reč o organizovanom štrajku i da je bio usmeren do te mere jednostrano da je svako ozbiljno izlaganje predstavnika uprave preduzeća bilo povicima i zvižducima onemogućeno.“ Hitno se zakazuje

¹ Utemeljitelj, inž. Bogoljub Urošević, otišao je iz firme sredinom pedesetih godina; u ovo vreme, u fabrici kotlova radio je inž. Branko Gardinovački, Žikin mlađi brat, mašinski inženjer po struci.

² Sumiran prikaz saradnje sa strancima u periodu 1966-74 v.niže

vanredna sednica RS i održava se 3. marta uz prisustvo radnika sa skupa. Radnički savet ostaje pri prethodno donetoj odluci o organizaciji preduzeća, međutim, „skup radnika nije imao nameru da se razide“, pa ni da pusti članove RS da napuste zgradu, pa je „pod ovim pritiskom i pretnjom“ predveče doneta odluka o naknadnom preispitavanju dela odluke o izmenama i dopunama Odluke o organizaciji Preduzeća a koji se odnosi na RJ za montažu EIP „u cilju organizacionog prilagođavanja ove radne jedinice primeni ustavnih amandmana i zacrtanoj politici samoupravnih odnosa, pri čemu treba izučiti sve specifičnosti rada i života ove radne jedinice.“

U periodu od 4. do 20. marta 1972. godine održan je niz sastanaka na svim nivoima, ogranaka i organizacija SK, organa upravljanja, saslušani su stavovi pojedinaca – nosilaca organizovanog otpora primeni odluka organa upravljanja. Izvršena je analiza obustave rada i doneta ocena privredne aktivnosti i političke situacije u Preduzeću. I Predsedništvo organizacije sindikata Preduzeća je donelo svoje zaključke, slično zaključcima organizacija SK. Održani su, zatim, posle sastanaka društveno-političkih organizacija, zborovi radnih ljudi i saveti radnih jedinica, zauzeti stavovi po pomenutim pitanjima i dati predlozi.

Radnički savet se upoznaje sa svim pomenutim i na sednici 14. IV 1972. donosi odluku za razrešenje ovog pitanja. U međuvremenu, jedan od smenjenih rukovodilaca vodi radni spor sa Preduzećem zbog razrešenja od dužnosti v.d.direktora RJ za montažu EIP ali ga sud u tom delu tužbenog zahteva presudom od 5.4.1972. odbija.

Posle ovoga, u preduzeću se tu i tamo organizuju obustave rada a 24. IV 1972. nepoznato lice „u ime Zbora radnih ljudi“ gradilišta pomenute RJ u Pančevu poziva „na sastanak zbora u Uralsku broj 9 u Beogradu gde će se rešavati važna pitanja radne jedinice za montažu EIP“.

Na pošti se nije mogla dobiti kopija ovog telegrama niti podatak o pošiljaocu. Ispostavlja se da su i sami zaposleni na gradilištu u Uralskoj ulici dobili isti telegram – predsednik zbora radnih ljudi gradilišta u Pančevu dostavlja „svim predsednicima zborova i upravnicima gradilišta ove radne jedinice u čitavoj zemlji“ teleks kojim ih izveštava da je poziv na zbor lažan. I drugi rukovodioci čine isto uz zahtev da se odloži svaki dolazak radnika u Beograd - a upravnik i predsednik zbora se smatraju odgovornim. Postojalo je i obaveštenje o tome da su radnici i na ranije, pomenute zborove upućivani po putnim nalogima, uz dnevnicu. Uprkos svemu, na dan 26. IV 1972., na sam prvi dan IV konferencije SKS, radnici stižu na skup u Uralsku 9. Tokom prethodne noći došlo je bilo i do većih izgreda – tuče na gradilištu u Celju, pa su i organi reda intervenisali. Kako je Preduzeće u tom trenutku izvodilo „radove na najkrupnijim objektima u zemlji kao što su: Aluminijumski kombinat – Titograd, Termoelektrana – Tuzla, Cinkarna – Celje, Zavodi „Zastava“ – Kragujevac, RTB – Bor i dr.“

podnosioci krivične prijave zaključuju da iz svega proističe da je ova akcija „uperena na dezorganizaciju u preduzeću u cilju izazivanja zastoja u radu i neizvršenja plana preduzeća, a sve u nameri podriivanja privrede i samoupravljanja i to na prikriiven i podmukao način. Prikriiven je plaštom ostvarenja samoupravnih prava a podmukao zbog same namere.“ Na jednom mestu, nešto ranije, kaže se i da su pojedini radnici od početka igrali dvostruku ulogu. Navode se zatim imena eksponiranih učesnika i kaže se da je sve vreme bilo angažovano „celo rukovodstvo preduzeća / prošireni kolegijum, predstavnici organa upravljanja i predstavnici društveno-političkih organizacija u preduzeću.“ Zatim, da „postoji mogućnost da je kroz način delovanja ovog poslednjeg događaja ovaj problem preduzeća iskoristio i neprijateljski element.“

Nezakonitom skupu u Uralskoj 9 održanom 26. aprila prisustvovalo je i nekoliko novinara. Novinari najpre nisu pušteni na skup ali su pod pretnjom „da će da lete glave“ propušteni.

Sutradan, razrešeni v.d. direktora dolazi na svoje bivše radno mesto i nasilno ga zauzima, pomoćnik direktora MGD biva skoro izbačen iz kancelarije, direktoru MGD se poručuje preko sekretarice da više ne dolazi u svoju kancelariju „jer će ga ukoliko dođe linčovati“.

Kaže se i da je „jedno lice iz ove grupe“ izjavilo: „Mi ćemo ovo sve srediti po staljinističkim metodama.“ Opisani događaji su „onemogućili normalan rad u Montažno-građevinskoj delatnosti Preduzeća u kojoj je zaposleno ukupno oko 4.000 radnika (oko 40%) od ukupno 11.000 zaposlenih radnika u Preduzeću.“

Na kraju stoji:

„Molimo da ovu krivičnu prijavu uzmete u HITAN postupak kako bi se sprečile štete po društvo, samoupravne odnose u Preduzeću kao i ogromne materijalne štete i narušavanje poslovnog ugleda Preduzeća u zemlji i inostranstvu, a koje trpe Preduzeće i društvo.“

U potpisu, generalni direktor Preduzeća, Gardinovački Živojin, dipl.el.inž.

17. IV 1973. PT-1441/72 – Okružno javno tužilaštvo podnosi Okružnom privrednom sudu u Beogradu IZMENJENI Optužni predlog protiv Preduzeća za projektovanje, proizvodnju i montažu energetskih i industrijskih postrojenja „Minel“, Gardinovački Živojina kao generalnog direktora i još trojice rukovodilaca – dvojice bivših direktora Minel-Komerca i direktora Minel-Inženjeringa, zbog propusta u poslovanju sa investitorom „Cinkarna“ iz Celja tokom 1970, 1971. i 1972. godine. (U potpisu, zam.jav.tužioca, Ljubica Vasić)
10. VII 1973. Održan sastanak Organizacije SK EFOP-a u sali Izvršnog odbora MINEL-a na kome je odlučivano po pitanju već donete odluke Statutarne komisije Opštinskog komiteta SK Stari grad i zaključeno da „po pitanju druga Gardinovačkog Živojina (organizacija) nema više šta da raspravlja jer je odluka doneta ispravno a ukoliko Opštinski i Gradski komitet SK smatra da Gardinovački zbog svoje političke odgovornosti ne zaslužuje kaznu isključenje iz članstva oni neka preinače kaznu, u kom slučaju ćemo poštovati demokratski centralizam u Savezu komunista.“ U potpisu, sekretar org. SK EFOP-a, Miladin Koljenšić³

Ova odluka je „na osnovu intervencije izvesnog broja drugova iz OOSKJ“⁴ stavljena van snage a sam Gardinovački 1. oktobra 1973. prelazi na rad u Preduzeće „Mašinogradnja“ Beograd.

24./30. X 1973. održan je nov sastanak OOSKJ, ovaj put uz učešće Gardinovačkog,⁵ na kome je doneta odluka o kažnjavanju opomenom. Bez odveznice:
 „Sutradan, 31. X 1973. tražio sam od blagajnice odveznicu, budući da se od 1. X 73. nalazim u Preduzeću `Mašinogradnja` i da se uključim u rad te organizacije SK. Nastale su teškoće, sekretar nije hteo da potpiše odveznicu. Molio sam druga Lazića, sekr. Gradskog komiteta za intervenciju. Na dan 1. XI 73 došao sam do sekretara konferencije SK MINEL i molio za intervenciju. Drug sekretar me je obavestio da je naknadno utvrđeno, da na sastanku 30. X 73. nije bio kvorum za odlučivanje, te da će se održati sastanak samo radi kvorumske većine: isključivo glasanje.“ – iz žalbe na Odluku ogranka SKS Zajedničkih službi Minela o isključenju iz SKJ upućene Statutarnoj komisiji konferencije SKS Opštine Stari grad.⁶

2. XI 1973. Zakazuje se nov sastanak „istog dana održan u 14 h, u mom odsustvu, a doneta je odluka o mom isključenju iz SKJ.“⁷

U zvaničnoj Odluci o isključenju iz SKJ (Opština Stari grad; Naziv org. MINEL; Naziv ogranka EFOP /Zajedničke službe/) stoji da je sastanak organizacije – ogranka održan dana „30.10. i 2.11.73“, da su prisustvovala 24 člana, da je „doneta odluka da se Gardinovački Živojin, rođen 25.8.1924. član SKJ od 1945., isključi iz SKJ.“ Za odluku je glasao 21 član.

U Obrazloženju stoje teške optužbe i zamerke na njegov profesionalni rad, na poslovnu etiku, kao i na moralni lik komuniste.

„ Obrazloženje
 Što je svojim radom i radom svojih saradnika doprineo da Preduzeće zapadne u vrlo teške finansijske teškoće (...),
 Zato što je svojim radom omogućio da se stvori akcionarsko društvo Adria-Minel u Kolumbiji, suprotno zakonskim propisima naše zemlje (...),
 Posebno je odgovoran za svesno i netačno informisanje kolektiva Preduzeća, foruma i raznih organa van Preduzeća o poslovnim rezultatima, kao i zbog neopravdanog prikrivanja gubitaka iako je od zvaničnih gradskih foruma upozoravan na to.

³ Ovaj sastanak je održan bez prisustva inž.Gardinovačkog koji je u to vreme bio na bolovanju (započeto u predinfarktnom stanju).

⁴ Iz pisma Ž. Gardinovačkog upućenog OOSKJ RZZS Minela od 5. decembra 1975. godine.

⁵ „Sastanak je održan 24. i 30. X. 73. Učestvovao sam oba dana u radu ogranka“ – v. 21. I 1974.

⁶ v. 21. I 1974.

⁷ isto kao pod 4 – Ž.Gardinovački je tog dana bio na službenom putu u Smederevu.

Što se kao komunista i prvi rukovodilac Preduzeća nije založio za razvijanje samoupravnih odnosa u kolektivu već ih je naprotiv zahvaljujući funkciji i autoritetu kočio a time i lično doprineo pogoršavanju međuljudskih odnosa u kolektivu.

Što je često puta bio autor nelogičnih i štetnih organizacionih zahvata koji su uvek Preduzeću donosili velike gubitke.

Što je zajedno sa svojim najbližim saradnicima kreirao i u mnogome doprineo izradi i usvajanju Osnovnog samoupravnog sporazuma koji je u nekim postavkama protiv ustavan i protiv amandmanski, a koji je takođe u mnogome bio uzrok razjedinjenosti Minela, a davao šanse birokratskim snagama da i dalje zadrže vlast nad raspodelom dohotka.

Što je po svim ugovorima koje je on potpisivao i učestvovao u njihovoj realizaciji, u većini slučajeva, Minel imao ogromne gubitke.

Što se kao komunista nije ni u jednom momentu samokritički osvrnuo na njegov rad i delovanje za period kada je bio generalni direktor preduzeća Minel.“ U potpisu, sekr.ogranka SK EFOP-a, Miladin Koljenšić

Na ovu Odluku, primljenu lično, 21. XI 73 u 10h , kako na njoj stoji zapisano rukom samog Gardinovačkog, uložena je već pomenuta žalba Opštinskom komitetu.⁸

U međuvremenu,

26. VII 1973. PK-1210/73 Okružno javno tužilaštvo u Beogradu podnosi Okružnom privrednom sudu u Beogradu Optužni predlog protiv preduzeća Minel i Gardinovački Živojina, kao generalnog direktora, što su protivno čl.11 i 12 Zakona o uslovima i postupku sanacije organizacija udruženog rada propustili da u određenom roku, tj. do 30.03.1973. godine obaveste Službu društvenog knjigovodstva da su obezbedili pokriće gubitka kao i propustili da objave odgovarajući predlog poveriocima i SDK (do 14.04.73.). Gardinovački Živojin dobija poziv za usmeni javni pretres zakazan za 5. oktobar 1973. u 12³⁰ - Nušićeva br.4 sprat 4 sudnica br.6. (III PK – 1210/73)
3. X 1973. Preduzeće Minel dostavlja podnesak Okružnom privrednom sudu u kome se priznaje privredni prestup, međutim, ukazuje se na okolnosti koje bitno menjaju pogled na krivicu: „... pitanje sanacije poslovnog gubitka i pitanje prinudnog poravnjanja sa poveriocima (je) preuzeo na sebe generalni direktor Živojin Gardinovački i pored toga što je imao pomoćnike u čiji delokrug rada spada i pitanje sanacije.“ Dalje se kaže da je „Živojin Gardinovački stupio u vezu sa odgovornim ljudima Skupštine grada, Privredne komore grada i Beogradske banke i od njih dobio čvrsta obećanja da će se obezbediti potrebna sretstva za sanaciju poslovnog gubitka preduzeća, te da sa tih zastane sa prijavom poslovnog gubitka Službi DK, kao i sa pozivom poverilaca za sanaciju.“ Navodi se zatim da se Gardinovački „teže razboleo“ 26. III 1973 i bio na bolovanju do 22. VI 1973. pa je tako pomenuti rok (30.03.) prekoračen. Sanacija je izvršena krajem maja 73 „te nisu nastale nikakve posledice propusta koji se preduzeću stavlja na teret.“ Dalje stoji: „Isto tako u ovom periodu, a zbog loših prilika koje su nastale u preduzeću, došlo je 31. III 1973. godine do smenjivanja sa dužnosti 21-nog rukovodioca preduzeća i zajedničkih službi kojima nisu određeni zamenici, a među kojima i generalnog direktora i njegovog pomoćnika – što je takođe bilo od uticaja na navedeni propust.“ 19. marta je imenovan novi generalni direktor ali je formalna primopredaja dužnosti, i zapisnički izvršena tek posle povratka njegovog prethodnika sa bolovanja. U potpisu, generalni direktor preduzeća Minel, Stefanović Radoje.

⁸ v. 21. I 1974.

5. X 1973. III PK – 1210/73 – III kazneno veće Okružnog privrednog suda drži glavni pretres u prisustvu predstavnika okr.preduzeća i okr. Gardinovački Živojina, bivšeg generalnog direktora okr. preduzeća te zamenika OJT, Pantelije Jerinića, i istog dana donosi i objavljuje oslobađajuću presudu. Između ostalog, „sud je u dokaznom postupku izveo čitanje rešenja ovoga suda od 21 juna 73 godine iz koga je utvrdio da je po datom rešenju obustavljen postupak prinudnog poravnjanja između preduzeća „Minel“ i njegovih poverilaca (...)“ Predsednik veća – sudija, Slavko Jočić
21. XI 1973. PT-br. 1225/73 Zamenik javnog tužioca Jerinić podnosi žalbu na presudu Okružnog privrednog suda – za Viši privredni sud. Ne uvažavajući ni poslovne realitete ni organizacione okolnosti, tužitelj predlaže da se presuda preinači i da se okrivljeni oglase odgovornim i osude na kazne po zakonu.
21. 11. 1973. IV PK – 1740/73 – poziv za usmeni javni pretres protiv okrivljenih MINEL Beograd – i poimence, Gardinovački Živojina i još trojice rukovodilaca tog kolektiva zakazan za 12.12.1973. u 11,30 u ul. Nušićevoj br.6 sprat IV sudnica br.8. Sudija, Miroslav Vrhovšek – predmet tužbe, v. 25. IX 1974.
- 11.12.1973. 100-4860 (IV PK – 1740/73) Dopis poslovnog sekretara MAG-a G.Cekić-Vranić Okružnom privrednom sudu kojim se sud obaveštava „da je Živojin Gardinovački, dipl.ing., viši stručni saradnik ovog preduzeća, na službenom putu u SSSR-u (Moskva). Odlukom UO JUMEL-a imenovani učestvuje u radu radnih grupa – eksperata međuvladinog komiteta SFRJ – SSSR za tehničku saradnju i industrijsku kooperaciju.“ Dalje se kaže da se povratak imenovanog očekuje posle 20. XII 1973. i moli se za odlaganje usmenog javnog pretresa pod navedenim brojem zakazanog za sutradan.
21. I 1974. Žalba Živojina Gardinovačkog na odluku ogranka SKS Zajedničkih službi pred. MINEL o isključenju iz SKJ upućena Statutarnoj komisiji konferencije SKS Opštine Stari grad na pet kucanih strana, sa analizom formalnih i suštinskih razloga njegovog neslaganja sa donetom odlukom.
- Pored analize odnosa u Preduzeću, nastalih integracijom i onih nasleđenih, naročito iz Termoelektra, mogućnosti poslovanja u promenljivim političkim okolnostima, donošenja samoupravnog sporazuma i nesaglasnosti samoupravnih akata sa pojedinim ustavnim odredbama, on navodi da je njegova ideja bila, pre svega, organizacija, odnosno reorganizacija kolektiva na način koji bi omogućio uspešnu proizvodnju i proširenje poslovnih mogućnosti.
- Tu je i nezaobilazno pitanje neuspešnog poslovanja, pa i samog osnivanja mešovitog akcionarskog društva Adria-Minel u Bogoti, Kolumbija:
- „Ono o čemu se u obrazloženju ne govori, a što ja osećam kao deo političke odgovornosti za stvaranje tog preduzeća, i pored pismenog i usmenog uveravanja ambasade SFRJ o lojalnosti tih suvlasnika, to je da su to emigranti pa i pored toga što imaju pasoše i dolaze u Jugoslaviju.“⁹
- Zaključne reči: „Okolnosti pod kojima sam radio, činjenica da su svi moji istupi i akcije bile stalno javne i na oceni svim članovima SK i kolektiva, mislim da pružaju dovoljno razloga da ne budem kažnjen isključenjem iz SKJ.“
- od 1. III 1974. Savetnik gen. direktora MAG-a, inž. Milosava Drulovića, za tehničko-komercijalne poslove.

⁹ „Poslovni aranžmani Minela, odnosno ranijeg `Termoelektra` sa firmom Adrija-Minel, potiču iz 1966. godine, kada je isporučena oprema za klanice u Kolumbiju,“ stoji u Izveštaju komisije SK Minela formirane Odlukom Konferencije Beogradske organizacije SK. Posao je dobio preporuku stručnog konsultanta iz samog Minela kao i preporuku Ambasade u Kolumbiji pa i podršku SIP-a. Preregistracijom u februaru 1972 firma je dobila sasvim široko polje za svoje poslovanje.

25. IV 1974. „Komisija za statutarna pitanja SK Opštine Stari grad, rešavajući po žalbi druga Gardinovački Živojina na odluku o isključenju iz SK“ na svojoj sednici održanoj ovog datuma donosi odluku o poništenju odluke o isključenju iz SK Gardinovački Živojina koju je donela organizacija SK Zajedničkih službi Minela, „iz statutarnih razloga“. Ne ulazeći u političku odgovornost druga Živojina Gardinovačkog i ne oslobađajući ga političke odgovornosti, Komisija odluku poništava zato što je „utvrdila da Gardinovački nije prisustvovao sastanku organizacije SK kada se raspravljalo o njegovoj odgovornosti i donošenju odluke o njegovom isključenju iz Saveza komunista.“¹⁰ (prepis dokumenta bez overe tačnosti a u potpisu stoji „za Komisiju za statutarna pitanja SK Opštine Stari grad /Potpis nečitak/“)
26. IV 1974. PT-br. 1225/73 - Kazneno veće Višeg privrednog suda u Beogradu, kao drugostepenog, „u predmetu privrednog prestupa protivu okrivljenih: Preduzeća MINEL iz Beograda i Gardinovački Živojina bivšeg generalnog direktora preduzeća“ a rešavajući po žalbi OJT u Beogradu, donosi Presudu kojom se žalba delimično uvažava i to u delu koji se odnosi na samo Preduzeće koje se kažnjava na novčanu kaznu od 10.000.- dinara „koju kaznu ima platiti u roku od 15 dana pod pretnjom izvršenja.“ U ostalom delu žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena (oslobađajuća) presuda se u odnosu na okrivljenog Gardinovački Živojina potvrđuje. U obrazloženju se pominje i sastanak održan u Republičkom izvršnom veću 2. aprila 1973. godine. U potpisu, predsednik veća, sudija Ljubomir Novaković.
- 29.5. 1974. IV PK – 1740/72 Okružni privredni sud u Beogradu – poziv za usmeni javni pretres za Gardinovački Živojina dana 11. juna 1974. u 10,15 u Masarikovoj ul. br.2 sprat2 sudnica br.203. Preds.veća-sudija Mr.Miroslav Vrhovšek¹¹
11. juna 1974. Održan je zakazani usmeni javni pretres.
- VI-VII 1974. Iako se nije žalila na odluku Statutarne komisije iz aprila iste godine, prema obaveštenju koje Gardinovački dobija od drugova, OOSKJ Minela održava novi sastanak („negde u junu-julu, 1974.g“) i zauzima stav da nema šta još da u njegovom pitanju odlučuje, „a da Opštinski odn. Gradski komitet odluči o mom statusu u SKJ i da će se OO SKJ tome povinovati u skladu sa statutom i demokratskim centralizmom. O ovome sam obavešten od drugova, ali me sekretar OOSKJ ni usmeno ni pismeno nije obavestio.“ U istom pismu, upućenom OOSKJ RZZS Minela 5. decembra 1975. godine, traži se da se sve navedeno rasmotri i da se donese odluka, i izražava se spremnost na učestvovanje na sastanku, po pozivu.
20. IX 1974. Dopisom kadrovskog odseka EDB br. 21657 Združenom preduzeću „Mašinogradnja“ – MAG, na osnovu čl.44 Zakona o pravima i obavezama radnika u udruženom radu, traži se saglasnost za preuzimanje druga Gardinovački Živojina dipl.el.inženjera, koji bi u EDB-u počeo sa radom 1. X 1974. godine. U dokumentu sastavljenom sigurno u istom periodu, upućenom Savetu Radne zajednice MAG-a čiji je predmet molba za sporazumni prelazak u drugu organizaciju udruženog rada, inž. Živojin Gardinovački, u to vreme savetnik generalnog direktora MAG-a, kaže: „Poznato vam je da još uvek nisam regulisao status člana SKJ i ne vidim da ću to u dogledno vreme rešiti. Poslovi koje obavljam su takve prirode da je taj status neophodan, jer je, posebno u mom slučaju, to posao koji može uspešno i po sebe i po radnu organizaciju da obavlja čovek kome se ne može bilo kojim povodom, bilo u kojoj formi i bilo od kog lica ili organizacije osporiti kvalifikacija ili moralno-politička podobnost za te poslove.

¹⁰ v. 2. XI 1973.¹¹ predmet tužbe, v. 25. IX 1974.

Ta okolnost mene opterećuje toliko da ne mogu, naročito u poslednje vreme, da efikasno i efektivno delujem, u skladu sa sopstvenim saznanjem o potrebi rada i delovanja.

Radi toga želim da se posvetim stručnom radu i u organizaciji gde napred izneti momenti neće delovati ni na mene ni na posao, bar ne u ovakvoj formi.

Zahvaljujem se drugovima na razumevanju i dosadašnjoj saradnji i molim za razumevanje i za ovu moju molbu.“

25. IX 1974 IV PK – 1740/72 – stiglo je preporučeno pismo sa presudom donetom 12. VI 1974. – sutradan posle održanog usmenog pretresa. Naslovljeno je na „Gardinovački Živojina, radnika `Mašinogradnje`, Beograd, Nemanjina 4“ Presuđeno je da su okr. „Minel“ Beograd, okr. Gardinovački Živojin i još trojica okrivljenih rukovodilaca odgovorni što su „u toku 1970. god. i 1971 i 1972. god. pristupili izvođenju građevinskih radova iako nisu imali obezbeđena sredstva za ugovorene radove – isporuku i montažu opreme za investitora industriju „Cinkarna“ iz Celja“; zatim se navode konkretni iznosi. Izvršen je „privredni prestup iz čl. 83 st.1 tač.7 u vezi st.2 Osnovnog zakona o izgradnji investicionih objekata.“ Okrivljeni se osuđuju na novčane kazne: okr. Minel na kaznu u iznosu od 20.000.- dinara, okr. Gardinovački na kaznu u iznosu od 1000.- dinara a preostala trojica okrivljenih na po 500.- dinara. „Okrivljeno preduzeće je dužno izrečenu novčanu kaznu platiti u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja. Okrivljenim odgovornim licima se izvršenje izrečenih kazni odlaže USLOVNO za vreme od jedne godine ukoliko u tom vremenu ne učine drugi privredni prestup.“
Presuda je obrazložena na tri gusto kucane strane.

7. X 1974. Pismo gen.dir. MAG-a inž. Milosava Drulovića Preduzeću za distribuciju el.energije Beograd – odgovor na Dopis br.21657 – kojim se daje saglasnost za takav prelazak počev od 1. XI 1974. godine.

Na oba dokumenta potvrđen prijem kopije uz datum i paraf Ž.Gardinovačkog

1. IX 1966. do
1. XI 1974.¹²

1) U mašinogradnji i elektromašinogradnji i to od 1.9.1966 do 18.3.1973 kao generalni direktor Elektrosrbije, odnosno MINEL-a, a do 1.11.1974 kao viši stručni saradnik – savetnik generalnog direktora u MAG-u – Mašinogradnja, Beograd.

Na poslovima saradnje sa SSSR-om po tri osnova:

a) kao član radne grupe za elektromašinogradnju i mašinogradnju pri Komisiji za privrednu saradnju Jugoslovensko-sovjetskog međuvladinog komiteta učestvovao je u svim konsultacijama koje su se u tom periodu održavale bilo u SFRJ ili u SSSR-u.

b) kao generalni direktor Elektrosrbije i Minela, u neposrednim kontaktima i poslovnim aranžmanima sa pojedinim sovjetskim uvozno-izvoznim organizacijama.

v) kao radnik (nameštenik) MAG-a – Mašinogradnje, Beograd: na utvrđivanju učešća preduzeća članica MAG-a u poslovima izgradnje nuklearnih elektrana u organizaciji poslovnog udruženja zemalja SEV-a i Jugoslavije za izgradnju NE „Interatomenergo“, njegovom obimu i saradnji sa preduzećima članicama JUMEL-a i sovjetskim proizvodnim organizacijama.

2) Na povezivanju i saradnji sa organizacijama iz ostalih zemalja SEV-a, uglavnom na planu izvoza i industrijske kooperacije:

ČSSR – zajednička proizvodnja niskonaponske opreme (prekidači);

DDR – izvoz prekidača i transformatora;

Poljska – kotlovi za TE, zajednička proizvodnja i izgradnja;

¹² Na osnovu ličnog prikaza od 28.7.1975. godine.

DDR – zajednička izgradnja prve 400 kV-ne mreže u SFRJ;
Đerdap-Beograd, Đerdap-Bor sa svim postrojenjima;
proizvodnja električnih lokomotiva sa RK-Zagreb i Rumunijom i još neki pokušaji sa Mađarskom i Bugarskom bez rezultata.

3) Učestvovao u stvaranju mešovitih društava u zemlji i inostranstvu: četiri proizvodno-montažne organizacije i jedna komercijalno-finansijska. Od toga, 2 proizvodnje su u zemlji.

4) vrlo obiman rad na saradnji sa ostalim, zapadnim, kao i nerazvijenim zemljama, značajan za preduzeće i sa velikim mogućnostima za sticanje iskustava i novih znanja vezano za ovu vrstu poslova.

1. XI 1974. OOUR Distribucija el.energije Elektrodistribucije Beograd na sednici od 8. X 1974. godine saglasila se sa predlogom Združenog preduzeća mašinogradnja – MAG da Gardinovački Živojin može preći na rad kod ove OUR 1. XI 1974. (gen.dir. Milosav Drušević)
6. XI 1974. OOUR Distribucija električne energije upućuje Gardinovački Živojina u JUR za poslove od opšteg značaja gde treba da bude raspoređen na radno mesto Vodeći inženjer (u potpisu, šef kadrovskog odseka, Z. Živković)
8. XI 1974. reš.21.657/8.11.1974. - Vodeći inženjer u JUR za poslove od opšteg značaja EDB

2. XII 1974. pismo generalnom direktoru Minela povodom zapisnika Saveznog deviznog inspektora br. 06-1340/1-74 od 15. XI 1974. godine.

24. III 1975. pismo Skupštini radnika Minela preko Tehničkog direktora i još jedno, treće pismo, upućeno Skupštini radnika preko Generalnog direktora

Sva tri pisma tiču se Društva Adria-Minel S.A. i dokumentacije o osnivanju i radu te firme, kao i prenosa prvobitnog minimalnog broja akcija sa imena Ž. Gardinovačkog, kao generalnog direktora Minela na firmu.¹³ Akcije su ostale upisane na inž. Gardinovačkog i posle prestanka njegove funkcije u Minelu, pa čak i posle njegovog odlaska iz te firme, uprkos tome što je on nekoliko puta tražio da se taj prenos izvrši, uprkos tome što je već dao potpisano punomoćje za tu transakciju. U jednom od ovih pisama on kaže: „moram da Vam ukažem da ne želim dalje, niti sam voljan ni punomoćja, niti druga dokumenta, u vezi toga da potpisujem i izdajem, već tražim da se akcije što pre prenesu sa mog imena.“

28. VIII 1975. Odl.br.178 Radničkog saveta Invest-Import, OOUR – Sektor za mašinogradnju, vagonogradnju, brodogradnju i investicione radove, donetom na redovnoj sednici, odobrava se preuzimanje inž. Živojina Gardinovačkog od Elektrodistribucije sa 1. IX 1975. godine. Imenovani se postavlja na rad.mesto Višeg tehničkog savetnika u II OOUR-u na neodređeno vreme sa startnom osnovom od 429 poena. U potpisu, zam.preds.rad.saveta, Ilić Miodrag

18. 6. 1976. 09/Br.27/4371/76 - Gradski SUP donosi rešenje o oduzimanju pasoša br. CE-153289 na ime Gardinovački Živojin „jer se protiv imenovanog vodi krivični postupak u Prvom opštinskom sudu Beograd, zbog krivičnog dela iz čl.213/2 u vezi st.1 KZ akt Ki 230 od 1.6.1976.“

23. juna 1976. Ki.230/76 – Istražni sudija I opštinskog suda u Beogradu, u krivičnom predmetu protiv Todorčić Aleksandra, zaposlenog u Minelu, neosuđivanog, i Gardinovački Živojina, iz Beograda, zaposlenog u Invest-Importu, neosuđivanog, zbog kriv.dela nesavesno poslovanje u privredi iz čl.213 st.1 u vezi st.2 KZ, a odlučujući o zahtevu za sprovođenje istrage I OJT u Beogradu KT

¹³ Ovakvo upisivanje akcija novoosnovane mešovite firme sa sedištem u Kolumbiji bilo je neophodno prema lokalnim propisima.

57/76 od 31.5.1976. god., na osnovu člana 148 u vezi čl. 392 ZKP, doneo je navedenog dana REŠENJE: SPROVODI SE ISTRAGA „Zbog osnovane sumnje da su: U toku 1971. i 1972. godine, kao odgovorna lica Preduzeća `Minel` iz Beograda, ul. Brankova 30 i to okrivljeni Todorić kao direktor privredno računskog sektora, a okrivljeni Gardinovački kao generalni direktor, radeći sa kolumbijskom firmom `Adria` na formiranju zajedničke firme `Adria-Minel`, očigledno nesavesno postupali u poslovanju, iako su mogli i morali biti svesni da usled takvog poslovanja za `Minel` može nastupiti znatna imovinska šteta, koja je i nastupila...“

Iz više različitih dokumenata vezanih za ovaj slučaj, može se videti sledeće:

Vrednost imovine firme „Adria“ iz Bogote pogrešno je utvrđena. Vlasnici kolumbijske firme, naši ljudi inače (od kojih jedan državljanin Kolumbije), isplaćeni su u potpunosti i prema dogovoru ali je zbog postojećeg odnosa prijavljenog i neprijavljenog kapitala firme pred kolumbijskim vlastima, „Minel“ ušao u rizik.

15. VIII 1976. Ki.230/76 – datum žiga sudske pisarnice I opštinskog suda u Beogradu – „ODLUKA JE IZVRŠNA“ – REŠENJE doneto 13. jula 1976 god. protiv dvojice imenovanih (Todorić i Gardinovački): „OBUSTAVLJA SE ISTRAGA pokrenuta i sprovedena po rešenju istražnog sudije ovoga suda Ki.230/76 od 23.6.1976.god., a zbog osnovane sumnje da su izvršili kriv.delo nesavesno poslovanje u privredi iz čl. 213/1 u vezi st.2 KZ“ - po odluci I OJT, na osnovu spisa dostavljenih na odluku, od strane istražnog sudije ovoga suda, a po okončanju istrage sprovedene na zahtev pomenutog tužilaštva.
„Kako I OJT u Beogradu svojim dopisom KT br.2630/76 od 6.7.1976. godine obavestilo sud da odustaje od krivičnog gonjenja protiv okr.Todorić Aleksandra i Gardinovački Živojina, zbog kriv.dela iz čl.213/2 il KZ, to je sa izloženog a na osnovu čl.158 ZKP, odlučeno kao u izreci ovoga rešenja.“
U potpisu, istražni sudija, Kalaba Svetozar

Preduzeće „Minel“ je dopis o donošenju rešenja o obustavljanju ove istrage zavelo u svoje knjige sa datumom 23. VII 1976. – Gardinovačkom je poslato poštom, sa žigom 22. VII 1976.

20. III 1980. Odluka br. IV/482 RS Invest-Import, OOUR Metalurgija i energetika, imenuje se drug Gardinovački Živojin, dipl.ing. za v.d. direktora pomenutog OOUR-a do popune radnog mesta putem konkursa a najduže na 6 meseci. U potpisu, preds.rad.saveta, Dragan Ivanović
Poslovi i radni zadaci: organizacija i koordinacija rada OOUR; rukovođenje i zastupanje OOUR-a; planiranje i informisanje; akvizicija.

- XII 80/XII 81. Alžir, po drugi put. Ovaj put je otputovao iz Invest-Importa, da osnuje predstavništvo. Iz Alžira se vraća krajem 1981. a na mestu šefa predstavništva ga nasleđuje kolega Radmilović. U internim novinama Invest-Importa iz 1990. piše da je predstavništvo počelo sa radom 1981. godine, da je „vrlo brzo postalo jedno od najznačajnijih u jugokoloniji u Alžiru“ i da je planirano se iz tog „punkta“ kasnije obrađuju tržišta Maroka i Tunisa, očekivanog „jedinstvenog tržišnog i proizvodnog prostora na nivou Magreba“.

Otišao je u penziju marta 1983. godine sa mesta savetnika generalnog direktora Invest-Importa.

sastavila B.N.
2010.